

Johann Quistorp

Programma In Natalem Veri Messiae Domini Nostri Jesu Christi

Rostochii: Kilius, 1645

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734816464>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1645 + 1646

1) Johann Quistorp

2) " "

3) Herr. Schückmann

4) " "

5) Johann Quistorp

6) Schütze 1646 Bacchanal

7) " " resurrectio

PROGRAMMA
IN
NATALEM
VERI MESSIÆ DO-
MINI NOSTRI JESU
CHRISTI,

Affixum

AB

ACADEMIÆ PRORECTORE
JOHANNE QVISTORPIO,
D. Theol. Facult. Seniore.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1645.

PROGRAMMA

IN

INATALEM

VI RIMESSA DO

MINI NOSTRI JESU

CHRISTO

ALBUM

178

ACADEMIE PRORECTORI

JOHANNES QVISTORIUS

D. Theol. Facult. Seneca

ROSTOCKI

The book is held in the library

HOC AGAMUS, o Quirites, festa lux re-
vertitur,
Qua Deus Redemptor orbis corpus hu-
manum induit,

Confluamus æde sacrarite facturi DEO.

HOC AGAMUS, feriemur à labore, ne Sacra
Polluantur: temperetur jurgis & litibus:

Quisquis es Sacris favorem mente, voce commoda.
Sint procul procul profani, pura queis non est manq.
Sanctus est Puer locusque, feta sancto Spiritu
Sancta mater. Hic profani nil videre est, quã vides.

Vos bibones atque ventres, vos trahones calicum,
Queis meri zythique nectar balneum est, non potio,

Seminarium duelli, cymbalum libidinis,
Qui diem nocti, diei noctis æquatis vices,

Improbum migrate morem legirupæ, dum licet.

Hos vapores, has paludes odit Infans, & fugit.

Æmuli bovem Perilli, Stentorisque filii

Qui vago noctem boatu nequietam redditis,

Quique cælo fulminatis ore blasphemio minas,

O bicorpores gigantes, abstinete insanix,

Si salus cordi est, furoris abstinete per Deum.

Hisce machinis fugatur Pacis auctor Pusio,

Rectius domi sacratum codicem scrutamini

Et pios versate vates, Vestra de mysterio
Verba sint nativitatis, cogitata de DEO.

Vos Dei formam gerentes servietis seculo?
Absit ut se Christianus à Jehova segreget!
Sit dies hæc festa nobis, sit sacratum gaudium!

Sed nec insuper Levitas Christianos, Numinis
Nunc-vicarios habete, qui Sacrorum interpretes
Voce publicâ Puelli prædicant miracula,
Creditis, quod hinc & illinc æra frustra tinniunt?
Quod dicis causâ Sacerdos ad ravim usque clamitat
Illud an sanctum VENIRE? non profecto, Vox Dei est,
Heic periclitatur omnis Christianorum salus.

Qui VENIRE jam recusant, in barathrum Tartari
IRE supremo jubebit omnium iudex die.

Aureum colunt virectum Protoplasti; non labor,
Non edax unquam juventæ cura florem deterit,
Cuncta fert nemus, Parentes splendidos agunt dies;
Sed furor repente mentem poenitendus eximit,
Obtinet serpens malignus versipelli hortamine
Ut rebelles conditori poma, nempe posteris
Et sibi funesta carpant, ambitusque illecebris
Gaudiis æternitatis atque gloriâ cadant.

Hinc dolor, luctus, labores, cura, morborum cohors,
Hinc seges calamitarum, mors fatelles criminis.
Quâ diem terris reducit imperator siderum,
gneus metator æthræ: quâ recondit vesperi;
Quâ nivalis friget Arctos, quâ meridies calet,

Heic

Heic tyrannis undiquaque jura fixit mors sua
Quicquid intrat lucis auras, sæva tollit hoc dies:
Urna sueta non moveri quodlibet movet caput.
Interim Styx fœda flammis excubat noctes dies,
Et novas subinde prædas perditè rapax agit.
Væ nefas homunciones! væ miserimum genus!
Scilicet mortis teneri Dæmonumque vinculis,
Quodque maximum malorum, non frui aspectu Deo.
An feret Creator ergo sic perire opus suum?
Quin potens idemque justus ultor & vindex adest.
Mittitur cœlo Redemptor: induit natus Deo
Corporis formam caduci, membra morti obnoxia,
Virgo concipit; maritus Sermo, & uxor auris est!
Quique gestatur, parentis ipsus est suæ parens.
Mira forma nuptiarum! copulæ novum genus!
Quid caput quassas Sophista? Virgo concipit, parit
Virgo, quæ virgo pudoris integri à partu manet.
Qui nihil destruxit intrans, exiens contaminet?
Qui venit medela ruptis, rumpat ille ac destruat?
Emica spes orbis, Infans, alme prodi Pusio,
Candidum, tenelle, terris omen arride tuis.
Te solum, vastumque marmor credit auctorem suum.
Quicquid illa circinantis tota cœli civitas,
Quicquid astrorum senatus ambit, est opus tuum.
O dies serena salve, tuque plurimum Puer!
Te redux nascente vita nascitur, mors interit.

Manna

Manna desuper salutis, manna gratiæ pluit:
Jam caducum æternitati; terra cœlo jam coit.
Sic ades promisse terris: sic vetustas emicat.
O imagines valete, cernitur rerum fides.
Et typi valete & umbrae, conticete carmina.
Rituum quicquid verenda, quicquid occultaverat
Abditum templi penetral, virginis sinu jacet,
Nasceris, Puer, vel ima plebe despiciator.
Heic abest murex sabæus, suave balsamum & crocus:
Heic abest jaspis, beryllus, margaritum, sardonix.
Non smaragdus, non pyropus lectulos illuminat.
Orbis immensi creator, angulo parvo jaces:
Rex supremus universi, regios cultus fugis:
Omnium dator bonorum, pauper ignoras opes:
Vestium largitor, illas despicias, fœno incubas.
Quando te tuumque specto Principale dedecus,
Cirrulata turba sordet, purpuram fastidio:
Regna, fasces, tecta sordent marmorata Principum,
Nil tropæa, nil opum vim, nil triumphos æstimo,
Scilicet sic obsoleti sub penatis sordibus
In casa despecte vagis inter halitus boum,
Atque egena grande Numen occulunt crepundia,
Ut polorum opes redones seculis mortalium.
Bajulum juxta stupenda stat pecus præsepia,
Bajulus noxæ ut proberis: debitus bos victimis
Immolandam te universi victimam mundi docet.

Euge

Euge proles alma, partes ad tuas accingere.
Vagiens jam nunc profundes lacrymas, mox sanguinem,

Qui lavet mundi reatum. Cum virum te feceris
Firmior crescentis ætas, omne conecidet chaos,
Et tibi cedit triumphum rector ipse Tartari.
Cedet omnis ægritudo: lingua rursus fabitur,
Lingua quam prius veterna vinxerant silentia.
Lectuli discedet æger ipse portitor sui:
Clausus aurium meatus vocibus capax erit:
Halitus membris redibit Sole jam carentibus
Et reconditis sepulcro: mobilis ponti liquor
Pressus ac simul fatiscens pendulam dabit viam:
Orbibus cæcis medela fiet oris nectare,
Fiet & limo salubri: busti ab antro proruens
Ad suam mentem redibit percitus furoribus.

Tunc acerbas post catenas aurea ibunt secula
Nosque libertas manebit: redditos patri ac tibi
Vita nullis terminanda recreabit seculis.

Hanc, benigne Sospitator, dum sub astris annuas
Interim fac ut fruamur, CHRISTE, munere heic
tuo.

Diva mater faustitatis, maximum munus poli,
Ocij beata nutrix, consilique filia
Alma pax, per quam virescunt arva, crescunt mænia,
Fossa ponti enavigatur, atque pinguescunt greges,

Exul

Exul orbe nos revisat. Sat profusum est sanguinis,
Et quod unice dolendum, Christiani sanguinis!
Gens suæ gentem ruinæ miscet, &, pro dedecus!
Magna pars simul cadendo mutuum laudat nefas,
Fac coire, fons salutis CHRISTE, corda Principum

Dereducenda quiete: sint procul fraus & dolus:
Ambitus nihil moretur sive regnandi sitis.

*Sape qui sprexit superbe pacem, amore gloriae,
Fædius deinde pacem perdidit cum gloria.*

te. Apostolus Paulus fidus Cl
geminat abijciamus opera ten
mur armis lucis, sicut in die h
non in commessationibus & ebr
bilibus & impudicitis, non in co
latione. sed induimini dominum
& carnis curam ne feceritis in
nobis inculcat hinc inde Spi
sacro codice. Quæro ex te
stianus dici affectas, cui nam
cujus monitis parere debeat
no & Salvatore, qui te carè
te sanctificavit, & Spiritu S
minibus, an diabolo hum
infensissimo, carni in exitu
do concitato cursu in infern
O impietatem omni sermon
Deum vindicem justissimum
omnis generis plagas, quib
mania vastatur attraxit, quæ
tentia seria averterimus, exit
rietur. Usurpat Ecclesia hinc
riam patientis Christi, sisti
vincula conjectum, ad inju
tractum, colaphis male tra
turpatum, virgis cæsum, spi
in crucem actum, clavis conf

the scale towards document

ster in
indua
lemus,
in in cu
Samu
ristum,
similia
tus in
s Chri
ebere,
Domi
tui qui
nis ho
s hosti
mun
eranti?
Quæ
& quæ
a Ger
i pæni
um so
nemo
lum in
es per
to de
atum,
ta per
iossum